

MADRID, A UN ANY DE RESISTENCIA SUBLIM

«Jo, català, ambiciono per a Madrid, aquest Madrid inquiet, fàcil i humà, generós i noble, l'alt orgull de mantenir per dret propi la capitalitat de la República i de deixar escrit el seu nom en pàgines inesborrables del llibre de la història»

TORNANT DE FRANÇA

Europa vol la pau

Per Marian Rubió Tuduri

En tots els trens, autobusos i metros de París un cartell petit, fixat als vidres dels vehicles, recorda als francesos la terrible tragèdia que fou la guerra mundial. El cartell diu simplement: «1914 - 1918. Placots reservats als mutilats de la guerra». A les ciutats i viles de França, com en totes les ciutats i viles d'Anglaterra, Alemanya i Itàlia, cartells semblants recorden també als ciutadans la guerra europea. No fóra, però, necessari aquest record, perquè els mutilats estan presents, moltíssims amb tot i el temps transcorregut, per recordar amb llur presència aquella terrible tragèdia.

La política de tots els pobles té present l'existència d'aquest record del dolor passat. I tota política que es volgués fer, sense tenir en compte el sentiment d'hostilitat a la guerra que respiren tots els pobles, fóra una política necessàriament destinada al fracàs. Aduïu Mussolini i Hitler tenen en compte que llurs opinions públiques estan contra la guerra. Ells fan certament una política d'audàcia, perquè juguen a fer la guerra. Com que tenen dominada l'opinió pública no han de temer les reaccions d'aquesta; però caben perfectament que portin al límit màxim llurs audàcies i llurs atreviments envers les democràcies, no han de temer mai una excitació de la seva opinió pública que els faci a donar un pas endavant, perquè sempre, l'opinió pública italiana i alemanya, absolutament contrària a la guerra, agrairà a Hitler i Mussolini que retrocedixin davant d'una gesta energica de les democràcies. Fan doncs una política que té en compte el sentiment hostil a la guerra; pel que afavoreix a les democràcies, perquè saben que parlant de guerra les intimidem, ja que les democràcies són sensibles a les reaccions de l'opinió pública, i envers els italians i alemanys, compten també amb aquesta hostilitat a la guerra que permet als ciutadans manifestar amb una completa llibertat d'acció.

En aquest panorama de política, exaltada tenint en compte el sentiment d'hostilitat a la guerra, no hi ha una nota discordant que és Espanya. En aquest panorama polític espanyol és creu vinculada al pacte de la Societat de les Nacions i actua tota una pressió a fi que Europa apliqui, amb el rigor que sigui, l'article 10 d'aquest. Segons aquest article totes les nacions pertanyents a la Lliga de Ginebra han de considerar-se en estat de guerra contra l'agressor, és a dir, en aquest cas contra Alemanya i Itàlia.

Europa repugna — per horror a la guerra — el mecanisme de pau ideal del President Wilson i convertit en Pacte de la S. D. N. Sistema que en definitiva consisteix a tractar d'evitar la guerra, mitjançant una altra guerra i Europa, vint anys després d'entrar en vigor el Pacte de la Societat de les Nacions, no vol sentir parlar de guerra, té horror a la guerra, i per consegüent, no admet que la guerra pugui, en cap cas, esser un mitjà eficient per evitar la guerra.

Per això davant del conflicte espanyol la reacció europea no ha estat la procedent segons el pensament de Wilson: «fer la guerra perquè així juguarem la guerra». Sinó aquesta altra realitzada en el Comitè de Londres per la No Intervenció: «dissem l'incendi perquè així no es comunicu als altres països».

D'aquest pla difonent en tota Europa. Es veu, totes les temptatives que faci la diplomàcia espanyola per fer sortir Europa d'aquest pla, no solament seran un esforç inútil, sinó que es tornen precisament sobre nosaltres mateixos, i seran en perjudici nostre.

La democràcia espanyola, la República espanyola, no puden ni han de fer una política de guerra. En tan sols en el cas que sigui una política de guerra per acabar una altra guerra, i per evitar un mal major. El fet que nosaltres suportem una guerra terrible, que ens ha estat imposada, no ens dona dret a fer res que directa ni indirectament pugui esmentar per nosaltres la terrible tragèdia.

El solament perquè tota la política de guerra que ha existit anem a parar a resultar inútil, i així els perjudicats enormement, sinó per deure als nostres principis fonamentals: pacifistes i democràtics, que en cap cas ens hem donat portat a l'agressió brutal, ni en cap cas han de portar a desfer i menys a provocar una guerra europea.

Es preu que aquestes veritats que jo dic sense altra autoritat que la personal es dignin des del Ministeri d'Estat i des de totes les nostres Ambaixades i legacions i llur actitud a elles totes els representants de la República, des del senyor Alvarez del Vayo fins al darrer secretari de la menys important de les nostres representacions a l'estranger.

N'hi ha prou amb examinar la Constitució de la República espanyola, del 1931, per comprendre que la diplomàcia espanyola té un molt millor instrument en aquella Constitució, que en el Pacte de la Societat de les Nacions. Perquè el Pacte de la Societat de les Nacions porta en el seu si la guerra, i la Constitució de la República espanyola, porta en el seu si tota els elements necessaris per imposar a Espanya una solució que sigui la victòria de la democràcia federal i el triomf escelat de la nostra causa de llibertat i de pau.

Ferò les persones amb que he parlat durant el meu viatge que acabo de fer, m'han preguntat repetides vegades: «Per què els republicans espanyols, autors de la Constitució del 1931, no estimen llur obra que tant honor els fa?» I mai no he sabut el què hiavia de contestar.

ITALIA SIGNA EL PACTE ANTI-COMUNISTA GERMANO-NIPO

Roma, 6 (urg.). — A les onze ha estat signat el protocol anticomunista.

Londres, 6. — Comunicat de Berlín al periòdic «The Times» que segons opinió de certs observadors, el pacte germano-nipo-italià, que serà signat, avui a Roma, tindrà tal vegada la forma d'una aliança militar. El mateix corresponal confirma el rumor segons el qual Alemanya estaria disposada a acceptar el paper de mitjancer entre Xina i el Japó.

Roma, 6. — El text dels acords contra la Internacional Comunista signats el dia 25 de novembre del 1936 entre Alemanya i el Japó, als quals Itàlia s'ha adherit, preveuen entre altres:

1. Les tres parts contractants s'informaran mútuament sobre l'activitat de la Internacional Comunista i sobre les mesures que hauran de prendre per executar en comunitat.
2. Les tres parts contractants invitaran els Estats amenaçats per la Internacional Comunista a prendre tota mena de mesures de defensa dins de l'esperit de l'acord o adherir-se a l'acord.
3. L'acord germano-nipo tindrà una durada de cinc anys i hauran, abans de la seva terminació, de posar-se d'acord les parts per a continuar la col·laboració.

LA CERIMONIA

Roma, 6. — La signatura del protocol italo-germano-japonès ha tingut lloc a la Sala de la Victòria del palau Chigi.

A més a més dels tres representants dels Estats interessats — Ciano, von Ribbentrop i Hotta — assistirà a la cerimònia l'ambaixador d'Alemanya en aquesta capital, von Hassel. Dino Alfieri, ministre de Cultura Popular d'Itàlia, von Plessen, conseller de l'ambaixada del Reich, von Raussen, cap del departament polític alemany; Matsumiya, conseller de l'ambaixada del Japó, agregats militars i altres nombrosos personalitats dels tres Estats testis interessats.

A la taula central es troaven tres exemplars de l'instrument diplomàtic a signar: un en italià, un altre en alemany i un altre en japonès. El primer a signar ha estat el delegat japonès Hotta; després, von Ribbentrop i finalment el comte Ciano. Després de la signatura del document, les tres personalitats signants han pronunciat breus allocucions. Els tres han posat de relleu que l'acord que acabaven de signar constituïx una defensa contra l'amenaça comunista.

A BERLÍN DONEN LA U. R. S. S. PER MORTA I ENTERRADA

Berlín, 6. — Als cercles polítics regna gran entusiasme per l'adhesió d'Itàlia al pacte germano-nipo contra el comunisme. Es tracta, diuen,

La Conferència del Pacífic torna a invitar el Japó a buscar una solució al conflicte sino-japonès

Brussel·les, 6. — La iniciativa nord-americana de reformar el text de la nota que s'ha d'enviar a Tòquio per posar en perill el text mateix d'aquesta nota. En el curs de la reunió celebrada aquest matí, a les nou, al Ministeri de Negocis estrangers, en la qual han participat els delegats de Bèlgica, França, Anglaterra i els Estats Units, el delegat americà Norman Davis demana que a la nota consti que la divergència no podia solucionar-se per la força. La discussió de dues hores que seguí a la presència de l'esmena no aconseguí que s'arribés a un acord per l'oposició que trobà per una banda, diuen els delegats que s'oposen a ella, és discutible des d'un punt de vista històric; per l'altra es corre el risc que Tòquio consideri que és una nova condemna a l'activitat japonesa a Xina. Per aquesta raó està en contra del desig de la Conferència de fer el possible perquè el Japó negociï amb els seus mandataris.

Brussel·les, 6. — Les dues esmenes proposades per la delegació italiana al memorandum de Spaak foren distribuïdes entre els delegats. Són dues cançons de redacció i no semblen que susciten serioses dificultats. En una d'aquestes esmenes s'accentua l'expressió «potències signants» amb la intenció, sens dubte, de desartar la URSS, simplement invitada a la Conferència. Sembla que serà un canvi de redacció que serà el més difícil de negociar. Aquest matí han estat convocats els representants de França, Anglaterra, els Estats Units i Bèlgica per a examinar aquest punt.

Les principals esmenes al projecte, a conseqüència de les peticions dels francesos i americans, són: reserva relativa a les observacions de Tòquio contra Nankin. Es limita a mencionar que el Japó estipula certes condicions contra Xina, però a conseqüència dels desigs de Wellington i de l'afegit que Xina acusa al Japó d'haver violat els tractats.

L'altra esmena puntualitza la tasca del Comitè restringit.

EL TEXT DE LA NOTA

Brussel·les, 6. — Aquest vespre ha estat publicat el text del comunicat que la Conferència del Pacífic ha dirigit al Govern japonès.

El comunicat exposa els punts de vista del Govern nipo. En substància, el comunicat diu: «Els representants dels Estats reunits a Brussel·les desitjarien saber si el Govern imperial es disposa a delegar un o diversos representants per tractar de procedir a un canvi d'impressions amb els representants d'un comitè restringit de potències que serien designades a aquest efecte.»

Aquests canvis d'impressions se celebrarien dintre del quadre del Tractat de les Potències, i d'acord amb les estipulacions d'aquest tractat.

«La finalitat a obtenir seria aclarir certs punts plantejats i cercar una solució al conflicte.»

«La Conferència està convençuda que solament un arranjament pacífic pot solucionar el conflicte actual. Confia en l'eficàcia dels mètodes de conciliació, la Conferència de Brussel·les desitja vivament que es produïxi un arranjament pacífic total.»

S'APROVA EL TEXT DE LA NOTA

Brussel·les, 6. — El secretariat de la Conferència del Pacífic publica la següent nota oficial:

«En la sessió celebrada aquest matí, la conferència ha aprovat el text de la comunicació que ahir dirigí

enviar al Govern de Tòquio. El llurament d'aquest document s'efectuà simultàniament a Tòquio per l'ambaixador de Bèlgica i a l'ambaixada japonesa a Brussel·les pel secretari general de la Conferència.»

DIMARTS ES TORNARÀ A REUNIR

Brussel·les, 6. — La Conferència del Pacífic ha ajornat les seves deliberacions fins al dimarts al matí, dia en el qual es calcula que haurà arribat la resposta del Govern de Tòquio.

S'INSISTEIX QUE ALEMANYA ACTUARA DE MITJANCERA ENTRE TÒQUIO I NANKIN

Berlín, 6. — Certe elements alemanys, generalment ben informats, adopten avui una actitud notablement diferent de l'observada ahir als centres oficials del Reich sobre la possibilitat d'una mitjanceria alemanya en el conflicte sino-japonès. Sen se declara que la mitjanceria haurà d'esser un fet real d'un breu termini, es dona a comprendre que el projecte és estudiat pels dirigents alemanys.

Fins ara no sembla que hagi estat presa cap mesura positiva, però els elements ben informats invoken el fet que Alemanya és el país que oficialment té menys interessos a l'Extrem Orient, i per consegüent, es troba millor situat per a actuar en una mitjanceria.

Finalment, es creu saber que les cancelleries de Tòquio i Berlín van a rebre un canvi d'impressions sobre aquesta qüestió.

PERO A TÒQUIO HO DESMENTEN

Tòquio, 6. — El Ministeri d'Exters japonès publica la nota següent: «És inimaginable que Hider pugui emprendre una mediació en la present fase del conflicte sino-japonès. Les informacions relatives a aquesta suposada mediació són fantàstiques fetes correr per certs elements interessats i amb finalitats desconegudes.»

NO HI HA HAGUT MOLTES DIFÍCULTATS

Brussel·les, 6. — No han sorgit moltes dificultats per a l'aprovació del memorandum a trametre al Govern japonès sobre la Conferència del Pacífic. En conjunt, el projecte aprovat aquest matí coincideix totalment —excepte lleugeres modificacions de detall— amb l'avancé que en donarem ahir.

El document ja ha estat lliurat, a primeres hores d'aquesta tarda, a l'ambaixador del Japó en aquesta capital.

NO HI HA NEGOCIACIONS A PART

Nankin, 6. — Al Ministeri d'Affers Estrangers es declara que els rumors circulats avui relatius a unes suposades negociacions sino-japoneses al marge de la Conferència de Brussel·les, estan totalment mancats de fonament.

MALLORCA BASE NAVAL ESTRANGERA

Entre els aviadors hi ha Bruno Mussolini

Nova York, 6. — El «New York Times» publica una informació sobre la situació a Mallorca. El corresponal afirma que «Milla s'està convertint en una poderosa base naval. A sis hotels de Palma i tan allotjats nombrosos aviadors estrangers, entre els quals hi ha Bruno Mussolini».

El periodista en qüestió afirma que si bé els vaixells de superfície i submarins que hi ha a la base de Palma hissen bandera espanyola i porten noms espanyols, llurs detalls són italians en la seva major part.

GUÍXOLS ES OBJECTE D'UNA NOVA AGRESSIÓ QUE, SORTOSAMENT, NO CAUSA VÍCTIMES

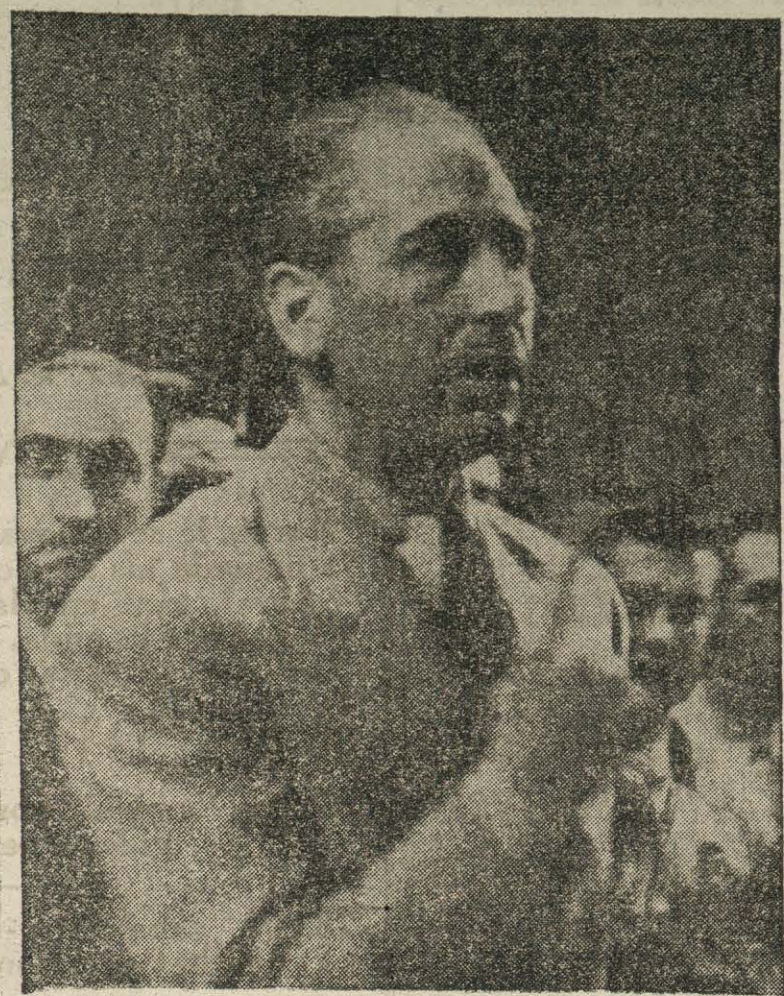
Girona, 6. — Aquest matí, a dos quarts de vuit, la vila de Guíxols ha estat víctima d'una nova agressió de l'aviació fascista, la qual liançà sobre la zona portuària algunes bombes incendiàries, la majoria de les quals caigueren a la mar. No hi hagut que lamentar víctimes i tan sols cal registrar alguns desperfectes.

SATISFACCIÓ A BERLÍN

Berlín, 6. — A les estores oficials alemanyes es manifesta extraordinària satisfacció per la signatura, a Roma, del pacte anticomunista tripartit, però es té gran interès a fer notar que no es tracta de cap acte d'hostilitat vers Xina.

RESERVA A LONDRES

Londres, 6. — Als cercles oficials no es vol formular cap comentari sobre l'adhesió d'Itàlia a l'acord germano-japonès contra la Internacional Comunista.

El dia 9 de novembre, a tres quarts de vuit de la nit, el President Companys, a petició d'alguns membres de la Junta de Defensa de Madrid, pronunciava el discurs següent, que llegit ara té una emotivitat i ja un valor històric considerables:

«Madridienys! Us parla Lluís Companys, President de la Generalitat i us parla el vostre germà. Els rebels són a les portes de la capital de la República i vosaltres les defeneu. En aquest importantíssim moment d'una guerra que assenyalava l'hora decisiva de la grandesa d'Espanya, els ciutadans de la capital de la República han de donar, estan donant i donaran exemples de resolució, de disciplina, d'enardit coratge i d'autèntic heroisme».

Gemmarades: el destí ha volgut que arribés aquesta ocasió (trajectòria fatal d'un vell proce polític) en la qual ha de sortir a la superfície el bo i el dolent, el fort i el feble que existeix en el fons de la consciència del país i el cor de cada poble i de cada home.

La República democràtica fou generosa fins a la feblesa o la inconsciència i una burocràcia militar minada, la qual es vol conservar en els seus llocs, s'ha aixecat contra d'ella i proten destruir-la. S'ha sublevat el Protectorat marroquí cubint-nos de vergonya davant el món civilitzat i ha portat a la Península moros mercenaris i terç estranger per envair i sotmetre el poble, mentre té sempre en els seus llavis, tacats, pel desgloss, el nom d'Espanya.

Són els exèrcits de la insensibilitat i el que el sosté i aguanten: les forces velles de la plutocràcia clerical que renega de Crist; les latifundistes oranes de l'economia del país; la gran banca i l'alta burgesia, sense pietat i sense sentiment humà, retardada un segle de tot el que representen idees constructors en la rosta d'Espanya. Són els hereus de Savalls i Cuccia, fills de Torquemada, que han arrastrat les terres i crucificat els homes i preparat el naufragi dels valors morals de la raça i de les seves fonts d'energia.

Que els fills del poble no cediran que tenen les armes per a venen en aquesta i futures empreses, però l'objectiu d'ara és guanyar la guerra. Amb un gest d'home es consulta la glòria. És un moment en el qual els pobles s'immortalitzen o cauen i s'enfonsen en el silenci i la ignominia. El vencedor de la història jutjarà cadascun segons la seva conducta. I jo, català, ambiciono per a Madrid, aquest Madrid inquiet i fàcil i humà, generós i noble, l'alt orgull de mantenir per dret propi la capitalitat de la República i de deixar escrit el seu nom en les pàgines inesborrables del llibre de la història.

El nostre poble, aquest poble magnífic que té l'ànima plena de fines i de vives inquietuds, havia assenyalat a la República el camí a seguir, que no fou sempre atès. Ell es manifestava com podia amb esperança i sabedissim traduir-se en actes de direcció clara i enèrgica i profunda, transformadora les seves grans il·lusions. Però se li regateja molt per a complaure o calmar els traïdors i nemesos de la República. I ací teniu la resposta.

«No poble, poble germà: Ara tu tens la paraula! Demostrea que no ets un esclau i que no estàs atascat de cap mal moral pels efectes de la tortura a que t'han sotmès. Demostrea que tu quedas sana i nota de la infelicitat austriaca i borbonica la teva sang i el teu cor. Lluita, venç o mor en el teu lloc, soldat de l'exèrcit popular, fill esforçat i símbol del poble espanyol. Combat amb les armes, amb les dents, amb les urpes. Llança't en al·luat contra l'enemic que és una ombra, només que una ombra a la qual foragitarà el temps de la teva ànima i l'àngel del teu ideal vitòria».

«Tu, covard, entrerà. Et marcarem amb el ferro roent de la infàmia. Deu esser nascut d'un bastard borbonic i d'una cortanesa estrangera. Per això recules i llanques les armes. Deixa el pas lliure, que no ets dels nostres i t'has enaforat als nostres rengles. Vesten, rufia! Vociferes valents madrienyas, endavant! Catalunya us ha enviat reforços i us estima i admira».

Madrid! Madrid! Pronunciem el teu nom com un res i com una admiració. Guanyarà!

Disciplinats, atents a les ordres del comandament, irreductibles en l'espera, rabiosos i furiosos en l'ofensiva, cada pam de terreny tancat per la vida d'un home, amb l'ànima plorosa d'illúsió i d'ambició heroica, futurs nous de la història... Herois!

A través del micròfon deixeu caure el meu cor sobre el vostre. Visca la Llibertat!

Acollint la petició feta pels Comissaris de l'Exèrcit de l'Est, i de la qual se n'ha fet ressò tot el poble de Catalunya, i que reafirmada d'entusiasme ha estat donada pel nostre President Companys i per l'alt caldeixat Hirià Salvador en nom del nostre Ajuntament, el qual ha ofert tota la col·laboració per tal de poder trametre robes d'abric als nostres soldats. Ahir tingué lloc una reunió de representants de totes les organitzacions polítiques i sindicals d'aquí, per a organitzar amb la rapidesa que les circumstàncies aconsellen, la recepció, destinació, de totes les robes que els nostres heroics combatents necessiten. Aquesta nostra traqueranuda tan sensible no dubtem que acollirà amb tot entusiasme la iniciativa que ha de traduir-se en munts d'abricals que serviran als nostres germans per a resguardar-se del fred i, en ensens, pallesarà l'agraïment i l'admiraçió de què s'ha fet mereixedor el gloriós Exèrcit de la República.

CIUTADANS, ANTI-FEIXISTES, ROSES PER ALS NOSTRES SOLDATS!

Col·laborem en aquesta tasca CNT, Garcia Oliver; UGT, Vilaseca; ERC, Rosa Segarra; PSUC, Puigallí; U. Rabassatres; P. Baqués; FAI, Cle-

L'Espanya lletal commemora avui dues dates: el 7 de novembre del 1917 i el del 1936. La primera fa referència a la victòria de la URSS, la segona també té un to inicial de triomf: la resistència de Madrid.

Saludem joiosament la Pàtria del Proletariat en el seu XXè Aniversari i el nostre Escript, que amb la defensa de Madrid dona un gran pas pel camí de la victòria.

Tot llegint la nota que sobre els bombardeigs de l'antiga facciosa ha fet pública el ministre de Defensa Nacional, ens preguntàvem si no fóra millor que aquesta —i d'altres similars— fos llançada profusament damunt Saragossa.

Es de suposar que els facciosos amaguen a la seva població civil les seves incursions salvatges damunt les nostres ciutats i viles. Es convenièntissim, doncs, donar als aragonesos la informació que els manca: balanços dels seus bombardeigs, fotografies, etc.

Ja es preocupen d'aquesta tasca les nostres ofícines de propaganda del front?

A Egipte no volen saber res de Franco. L'Administració General del Correu d'El Cairo ha comunicat oficialment al ministre d'Affers Estrangers que des del 8 d'agost darrer quedaren suspeses per l'esmentat departament les seves relacions postals amb l'Espanya rebel, i que únicament la República espanyola manté els serveis oficials de Correu amb Egipte.

Els alemanys i els italians guaden de tota mena de privilegis a les poblacions ocupades pels rebels. Les millors habitacions dels hotels i els salons més acollits dels cafès són reservats per als partidaris d'Alemanya i en Itàlia de l'Arriba Espanya. Això ja ho tenim tot ben après. El que no podem sospitar, però, és que la distinció entre els països i estrangers arribés a sublimar-se tant i tant que aduec es disposessin cases particulars per a ús exclusiu dels darrers.

A Burgos, els llocs d'espargi estan repartits meticulosament entre les diverses nacionalitats que componen l'exèrcit nacionalista: La casa X està reservada per als alemanys, un altre establiment per als italians...

«Però —pregunta Antonio Ruiz Vilaplana—, què les de aquí?»

«Ah! La de la Fegua, la peor, la han deixat per als espanyols i los moros...»

Els agents anglesos prop de Franco

Londres, 6. — Es creu que l'agent britànic prop de Franco seria MacLeod Hodson. De fet exercirà les funcions Geoffrey Thomson, conseller, actualment, d'un mesos. Durant aquest període, continuarà exercint el càrrec d'ambaixador a Londres.

El nomenament de von Hassel, per a l'ambaixada a la capital britànica és indubtable. La seva substitució per von Ribbentrop esmentada fins ahir mateix, ja no ho és avui. Es possible, doncs, que hi hagi certa.

Serà ambaixador a Roma?

Roma, 6. — Von Ribbentrop ha sortit de Roma cap a Alemanya, i en principi, però no és ben segur, que efectui aquest viatge.

Es sabut que de fa unes setmanes circulaven rumors segons els quals von Ribbentrop es quedaria a Roma, per tal de substituir l'ambaixador a Londres.

El nomenament de von Hassel, per a l'ambaixada a la capital britànica és indubtable. La seva substitució per von Ribbentrop esmentada fins ahir mateix, ja no ho és avui. Es possible, doncs, que hi hagi certa.

SERÀ MINISTRE D'AFERS ESTRANGERS VON RIBBENTROP?

Londres, 6. — Segons l'«Evening News», von Ribbentrop serà nomenat ministre d'Affers Estrangers Reich, dintre d'un mesos. Durant aquest període, continuarà exercint el càrrec d'ambaixador a Londres.

EDEN DINA AMB EL REI DE BULGARIA

Londres, 6. — El rei Borís de Bulgària ha dinat avui a la residència de senyor Eden. S'atribueix importància política a aquest èxit.

mentes: SRI, L. Gual, «Espanya Catalana», M. Vicente, «SIA», O. Gómez, La Dona a la Perarquaria, N. Serra; Estat Català, A. Ors, JSU, A. Soriano; JEREC, R. Serra, Ferrer, UGT, P. Gausas; etc. etc.

Les converses Delbos-Eden sobre els afers d'Espanya

Redolant d'última hora:
Sense cap mena d'intervenció política espanyola, els ministres d'Afers Estrangers Delbos i Eden han tingut llargues entrevistes a propòsit de la guerra d'Espanya. Què jo sapia, tampoc cap representant d'Espanya no hi ha estat present, si s'exceptua la meua modesta persona.
M'escac, doncs, de donar als lectors d'ULTIMA HORA la primera i probablement l'única interpretació per nosaltres, d'aquestes importants converses entre Delbos i Eden. Les agències hauran avançat la seva versió. Aci va la meua.

El primer tema abordat pels dos ministres fou el de la necessitat de mantenir a tot preu la col·laboració entre França i Anglaterra. Ben aviat arribaren a coincidir en aquest terreny.
Seguidament Eden anuncià a Delbos que mister Chamberlain entén que la política d'influència prop de Franco que Londres vol seguir per tal d'induir-lo a desfer-se dels italians, requereix la presència d'un agent comercial britànic a Salamanca. Delbos es va rendir a aquesta necessitat diplomàtica dels anglesos i, però, que l'agent del Govern britànic no tindria caràcter diplomàtic oficial i França s'obligaria a donar-li el gest, per ara. Els elements oficials de la delegació francesa s'esforçaren a explicar-me que mentre l'ambaixador francès M. Labonne tindria a Barcelona la missió de facilitar el tracte diplomàtic franco-anglès prop del nostre Govern, l'agent britànic a Salamanca faria la mateixa feina prop de Franco, cobrint així de prop la influència nefasta dels ambaixadors alemany i italià.

El dos ministres mostraren una clara tendència de dissociar l'afers espanyol del problema mediterrani. Però tampoc no introduïren en la conversa la conveniència de l'obertura de la frontera franco-catalana com a contrapartida a les activitats navals i aèries de Roma. L'afers espanyol fou situat més aviat en termes polítics que no pas militars. França i Anglaterra compten sobretot amb el desenvolupament normal del procés de pacificació que la retirada dels combats no espanyols ha de determinar a la Península.

Aquesta nota seria incompetent si deixéssim de dir que mister Hodgson, l'agent comercial que Anglaterra enviarà a Burgos i a Salamanca, segons es diu, és un home de primer rang. No he pogut trobar a Brussel·les un amic de meua que en termes que era amb ell a Rússia quan Anglaterra no havia reconegut encara els Soviets i representava el seu país.

Però, per aquests elements, he sabut quina és la intenció que la classe de l'home que Londres envia a Burgos. A Rússia mister Hodgson fou un veritable ambaixador, al qual mancava, tan sols, el caràcter oficial.

Nicòlaus M. RUBIO

Brussel·les, 6. (Per conferència telefònica).

Del front de guerra

Crònica de la Divisió 30 (Francisc Macià Lluis Companys)

Per Lluís Capdevila

Lleida bombardejada

La ciutat estava a Lleida avui, dia 3 de novembre, de la superstitiosa catòlica, apostòlica i romana dedicada al culte dels morts. La superstició i el bon negoci de l'Església, entenen-nos.

A un quart de quatre de la tarda, eixim de casa amb el comandant Monclús i el meu germà per anar a prendre cafè a "Gourmet Republicana". Ens hem entretingut uns moments discutint si ens havíem d'endur els cotxes o anar-hi a peu, i hem decidit anar-hi a peu. Aquests moments ens han salvat.

Caminant lentament, comentant la magnificència del dia — un cel blau, seré, un sol que patinava d'or, e, paisatge — quan, de sobte, sense cap altre avis — ni les sirenes d'alarma ni el remor dels motors — ens ha deturat en sec una gran, una enorme explosió. La gent ha correut, esferida, vers totes les direccions. Pel lloc on està situada "Gourmet Republicana" o un xic més avall — no podríem precisar, perquè no era cosa de restar al carrer dedicats a la contemplació — s'ha aïrat una gran fumera, un núvol de terra i de pols i fum de pólvora. Immediatament el repic d'artilleria i metralladores. Després altres bombes, algunes de dos-cents cinquanta quilos.

La població civil — homes i dones — corren, cegats pel pànic més terrible, d'un costat a l'altre. Molts militars, sense por al perill, deixant-los, han anat cap als treballs d'ajut, d'auxili. Ho començat a pensar ferits: la cama trossejada, el braç arrencat, la cama plena de sang. I les noves:

— Han caigut damunt un col·legi.
— Hi ha moltes víctimes.
— Mantint damunt els infants, criminals!
Passen més ferits, uns que, agafats del braç de soldats o paisans, poden anar pel seu peu a l'hospital més proper; altres que els porten a pes de braços, i que tal vegada no hi arriben vius. Comencen a passar ambulances, autònoms, camions, cotxes oficials. En tots aquests vehicles hi ha ferits, hi ha sang humana, hi ha cossos trossejats per la metralla dels assassins italians al servei del rei Franco.

Passen dones amb criatures als braços: criatures de rostre lúid, d'ulls closos, plenes de sang.

Passen altres dones, descabellades, amb els ulls plens de llàgrimes, clamant malediccions, amb un gest trágic d'indignació.

Passen homes de mirada terrible, que amb el puny ocos amencen el cel indiferent, impassible.

Què dirien, si contemplessin aquest espectacle? ¿No es sentirien avergonyits, no pensarien que han deshonrat la seva condició humana?

¿No comprendrien, no s'indignarien, d'una vegada, que a aquests pobres infants, que a aquests pobres dones els ha mort la política inhumana i vil de la No Intervenció? ¿No els causaria la cara de vergonya en pensar que d'aquests assassinats n'és culpable la política tèrbola i suïcida dels governs dits democràtics?

Es revoltarien, és indignant, l'actitud de les nostres institucions, la guerra nostra, en la qual nosaltres defensam la llibertat del món. I és incomprendible la passivitat del proletariat internacional. Aquestes paraules tan belles de "Treballadors de món, uni-vos" es veu que no passen d'ésser una frase sense cap eficàcia. Si el proletariat internacional

DELBOS AMIRA A PRAGA

Praga, 6. — La visita del senyor Delbos a Praga, anunciada per al proper mes de desembre, ha causat una satisfacció als cercles polítics. El període txe "narodni Politika" escriu que la visita de Delbos consistirà en una delegació que l'ambaixador francès és tal com l'exposà el mateix ministre de Negociis estrangers en el Congrés radical socialista de Lille: Treball a favor de la pau, fidelitat a les aliances, execució de la lletra i l'esperit dels pactes.

La visita del senyor Delbos a Praga, anunciada per al proper mes de desembre, ha causat una satisfacció als cercles polítics. El període txe "narodni Politika" escriu que la visita de Delbos consistirà en una delegació que l'ambaixador francès és tal com l'exposà el mateix ministre de Negociis estrangers en el Congrés radical socialista de Lille: Treball a favor de la pau, fidelitat a les aliances, execució de la lletra i l'esperit dels pactes.

La visita del senyor Delbos a Praga, anunciada per al proper mes de desembre, ha causat una satisfacció als cercles polítics. El període txe "narodni Politika" escriu que la visita de Delbos consistirà en una delegació que l'ambaixador francès és tal com l'exposà el mateix ministre de Negociis estrangers en el Congrés radical socialista de Lille: Treball a favor de la pau, fidelitat a les aliances, execució de la lletra i l'esperit dels pactes.

La visita del senyor Delbos a Praga, anunciada per al proper mes de desembre, ha causat una satisfacció als cercles polítics. El període txe "narodni Politika" escriu que la visita de Delbos consistirà en una delegació que l'ambaixador francès és tal com l'exposà el mateix ministre de Negociis estrangers en el Congrés radical socialista de Lille: Treball a favor de la pau, fidelitat a les aliances, execució de la lletra i l'esperit dels pactes.

La visita del senyor Delbos a Praga, anunciada per al proper mes de desembre, ha causat una satisfacció als cercles polítics. El període txe "narodni Politika" escriu que la visita de Delbos consistirà en una delegació que l'ambaixador francès és tal com l'exposà el mateix ministre de Negociis estrangers en el Congrés radical socialista de Lille: Treball a favor de la pau, fidelitat a les aliances, execució de la lletra i l'esperit dels pactes.

La visita del senyor Delbos a Praga, anunciada per al proper mes de desembre, ha causat una satisfacció als cercles polítics. El període txe "narodni Politika" escriu que la visita de Delbos consistirà en una delegació que l'ambaixador francès és tal com l'exposà el mateix ministre de Negociis estrangers en el Congrés radical socialista de Lille: Treball a favor de la pau, fidelitat a les aliances, execució de la lletra i l'esperit dels pactes.

La visita del senyor Delbos a Praga, anunciada per al proper mes de desembre, ha causat una satisfacció als cercles polítics. El període txe "narodni Politika" escriu que la visita de Delbos consistirà en una delegació que l'ambaixador francès és tal com l'exposà el mateix ministre de Negociis estrangers en el Congrés radical socialista de Lille: Treball a favor de la pau, fidelitat a les aliances, execució de la lletra i l'esperit dels pactes.

La visita del senyor Delbos a Praga, anunciada per al proper mes de desembre, ha causat una satisfacció als cercles polítics. El període txe "narodni Politika" escriu que la visita de Delbos consistirà en una delegació que l'ambaixador francès és tal com l'exposà el mateix ministre de Negociis estrangers en el Congrés radical socialista de Lille: Treball a favor de la pau, fidelitat a les aliances, execució de la lletra i l'esperit dels pactes.

La visita del senyor Delbos a Praga, anunciada per al proper mes de desembre, ha causat una satisfacció als cercles polítics. El període txe "narodni Politika" escriu que la visita de Delbos consistirà en una delegació que l'ambaixador francès és tal com l'exposà el mateix ministre de Negociis estrangers en el Congrés radical socialista de Lille: Treball a favor de la pau, fidelitat a les aliances, execució de la lletra i l'esperit dels pactes.

Resistir sense cedir ¿Sera Ridz Smigly el Franco de Polònia?

París, 6. — ¿Què succeirà a Polònia? ¿Serà el general Ridz Smigly el Franco de Polònia? Els simpatitzants de la revolució ho fan temer i les notícies que arriben de Varsòvia no són gens tranquil·litzadores.

La Polònia redimida ha conegut hores de terrible inquietud durant els seus anys de llibertat. Ja els mateixos fundadors no sabien mantenir-se d'acord amb els ideals de llibertat amb els quals havien aconseguit la llibertat.

Mentre Txecoslovàquia, sota la direcció il·lustrada i energica de Masaryk, va saber amollir la seva esperit a les normes de la democràcia, Pilsudski va voler que el país dirigís les qüestions personals al carrer.

Al desordre parlamentari succeït el desordre autoritari a aquest país, el govern de coronels, que explotava l'aureola de Pilsudski per a autoritzar-se al poder, i ara l'exèrcit (que no accepta els coronels), vol imposar un general: Ridz Smigly.

S'afirma que l'avi generalissim, home coratós, resistent, però amant dels bullets polítics, ha estat induït per diversos amics ambiciosos a entrar de ple a la política. El cert és que Ridz Smigly ha accentuat en aquests darrers temps els seus contactes amb tots els elements dretistes i nacionalistes, que sense ésser notoriament feixistes, al menys, declaradament, ho eren per afinitat o per sentiment, sinó per ideologia.

Aquest matí dos periòdics parlen de la situació interior de Polònia i ambdós creuen poder donar informacions d'interès respecte al que ja anomenen obertament: revolució política de Polònia. L'òrgan socialista "Le Populaire", diu:

A mitjan novembre l'actual president Mosioli, serà destituït i Ridz Smigly instituirà un règim "feixista". El generalissim de l'exèrcit es proclamarà dictador aprofitant els aldarulls provocats per les jo-

forç titànica de Lenin per tal de sotmetre Rússia de la seva dramàtica situació, després de la seva revolució, sense Govern, sotmes al pillatge en totes les formes, trobà un home que fou la seva salvació. Si Rússia ha sofert privacions morals i materials, i arribà a la civilització amb una segla d'endarreriment, és una infàmia atribuir la responsabilitat d'aquest endarreriment als homes del 7 de novembre del 1917. A Rússia, com a Espanya, la responsabilitat íntegra de l'endarreriment del poble no la tenen els homes nous, sinó les oligarquies que durant tants de segles vixerunt explotant el poble, amb la passió insana d'exploitar-lo i esclavitzar-lo.

Rússia, en aquests vint anys, ha aprofitat el temps; ha treballat sense descans. Si el règim polític de la U. R. S. S. no és el que nosaltres ambicionem per a Catalunya, poble essencialment democràtic i liberal, això no pot disminuir en res el nostre profund respecte per la lloba realitzada amb tant d'esforç i tanta constància.

I, a Rússia, la República espanyola deu a Rússia l'èxit de la nostra revolució. Això sol justificaria un im-vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

Per la tasca de constituir un Govern, el 7 de novembre del 1917, en els moments en què la meua desbordada anarquia destruïa el país, per haver fet prosperar Rússia, en vint anys de treball formidable. I pel generós ajut al poble espanyol, en el vigésim aniversari de la U. R. S. S., prescindint de diferències i d'ideologies que no ens afecten, perquè respectem el règim polític dels altres pobles, com ens agrada veure respectat el nostre, Catalunya tractat al Govern de Moscou el testimoni de la seva més sincera admiració i del més devot reconeixement.

EN ACOMPLIR-SE EL PRIMER ANIVERSARI DE LA DEFENSA DE MADRID

EL COMISSARI DE GUERRA AL GENERAL MAJIA
Ha estat cursat el següent telegrama:
«General Jose Majia. — Madrid: Nació el Comissari de Guerra en las horas que precedieron al 7 de noviembre, todos nosotros, comisionarios al servicio de la República y de la Victoria, rendimos en la persona de vuestro, al cumplirse el primer aniversario heroico, el testimonio de nuestra más entusiasta solidaridad a Madrid, a su Ejército y a su jefe. Personalmente se me permitio evocar con legitimo orgullo español la aureola universal que

ha hecho de Madrid la capital del mundo antifascista, cuyo solo nombre suscita en las reuniones internacionales un movimiento profundo de admiración, de respeto y aun de rubor. — Alvarez del Vayo»

EL CORONEL BURILLO AL GENERAL MAJIA
Amb motiu de l'aniversari de la defensa de Madrid, el coronel Burillo ha tramès al general Majia el següent comunicat:
«En aquest aniversari del Madrid gloriós i heroic, em plau felicitar en vos com el seu diàne cap que sou i respectat cabdill dels braus soldats

de la República, els quals, a l'heroic crit de «No passaran», impediren el pas al fascisme i privaren amb el seu heroisme que els carrers de la capital d'Espanya fossin embrutats pel peu dels traïdors a la seva pàtria i dels invasors estrangers. Amb salutacions cordials, quedo sempre a les vostres ordres, coronel Burillo i personal afecte»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»

EL S. R. C. AL S. R. I. DE MADRID
Carta enviada als companys del Comitè Provincial del Socors Roig Internacional de Madrid:
«Salut: El Comitè de Barcelona del Socors Roig de Catalunya (Secció de la S. R. I.) en el primer aniversari de la defensa de Madrid, saluda cordialment, per mitjà de vosaltres, al heroic Ejército Popular, defensor de nostres llibertats, y a su glorioso general: Majia, al mismo tiempo que os envia un abrazo emocionado para todo el pueblo madrileño. Vuestros y del S. R. I. — Secretaria»